

มาตรการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี ๒๕๖๒
ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๖๒
เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๒

*****

จากข้อมูลจากระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ (Pher-Accident) โดย กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ปี ๒๕๕๕-๒๕๕๙ พบผู้บาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจราจรทางถนนที่เกี่ยวข้องกับเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เป็นผู้ตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ จำนวน ๔๔,๕๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๒.๕๐ จากผู้ประสบอุบัติเหตุทั้งสิ้น จำนวน ๑๓๗,๓๘๕ คน โดยพบการบาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดในวันที่ ๑๓ เมษายน นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ประสบอุบัติเหตุที่บาดเจ็บและเสียชีวิตสูงสุดเป็นกลุ่มเยาวชนอายุตั้งแต่ ๑๕ - ๑๙ ปี ทั้งนี้ มาตรการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อลดอุบัติเหตุทางถนนในช่วงเทศกาลสงกรานต์ ปี ๒๕๖๒ มีรายละเอียดดังนี้

๑. มาตรการด้านการบังคับใช้กฎหมาย :

๑.๑ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ การดำเนินการบังคับใช้กฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะประเด็น เวลาจำหน่าย สถานที่ห้ามตี้ม/ห้ามขาย บุคคลและลักษณะ วิธีการห้ามขาย ใบอนุญาตจำหน่ายสุรา และการขับขี่ยานพาหนะเมื่อตี้มสุรา เป็นต้น โดยบูรณาการร่วมกับกรมการปกครอง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น กรมสรรพสามิต และกระทรวงสาธารณสุข

๑.๒ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด จัด Zoning จัดบริเวณเล่นน้ำสงกรานต์ ให้ปลอดภัยจากการกระทำผิดกฎหมายทุกชนิด โดยเข้มงวดกวดขันการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ และห้ามผู้มีพฤติกรรมเสี่ยง เช่น เมาสุรา เข้าในบริเวณจัดงานโดยเด็ดขาด

๑.๓ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบังคับใช้กฎหมาย บูรณาการการดำเนินงานตามกฎหมายควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ กฎหมายสุรา และกฎหมายสถานบริการ เน้นเรื่องการจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ ในเวลาที่กฎหมายกำหนด การจำหน่ายเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ให้บุคคลที่มีอายุมากกว่า ๒๐ ปี และการเปิด - ปิดสถานบริการตามเวลาที่กำหนด

๑.๔ ให้คณะกรรมการควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์จังหวัดจัดตั้งหน่วยเฉพาะกิจไปร่วมดำเนินการกับศูนย์อำนวยการความปลอดภัยทางถนนทุกจังหวัด เน้นการแยกผู้ตี้มแอลกอฮอล์ไม่ให้ขับขี่ยานพาหนะ

๑.๕ ให้ส่วนราชการทุกแห่งดูแลไม่ให้มีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ อย่างเคร่งครัด โดยเฉพาะในพื้นที่ตั้งของส่วนราชการ

๒. มาตรการด้านสังคมและชุมชน :

๒.๑ ใช้กลไกสถาบันครอบครัว โดยให้สมาชิกในครอบครัวตักเตือนและเฝ้าระวังคนในครอบครัว เพื่อป้องกันการสูญเสียจากการตี้มแอลกอฮอล์

๒.๒ ขอความร่วมมือผู้นำในพื้นที่ เช่น นายอำเภอ นายกเทศมนตรี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และอาสาสมัครสาธารณสุข ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบ “เคาะประตูบ้าน” เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจแก่ประชาชนในเรื่อง การขาย/การตี้มแอลกอฮอล์ เพื่อป้องกันการเมาแล้วขับ การทะเลาะวิวาท และการสูญเสียอื่นๆ

๒.๓ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ร่วมมือกับภาคประชาสังคม หน่วยงานทางวัฒนธรรมจัดให้มีพื้นที่เล่นน้ำสงกรานต์ (Zoning) ที่มีความปลอดภัย ปลอดภัยเครื่องตี้มแอลกอฮอล์ทุกชนิด (การห้ามจำหน่ายและตี้มเครื่องตี้มแอลกอฮอล์) ในพื้นที่เล่นน้ำสงกรานต์และพื้นที่ใกล้เคียง กำหนดวิธีปฏิบัติในการเล่นน้ำสงกรานต์ที่ปลอดภัยตามวิถีไทย รวมถึงเข้มงวด ตรวจสอบ และควบคุมพฤติกรรมเสี่ยงในกลุ่มเด็กและเยาวชนที่อาจนำไปสู่การสูญเสีย

/๒.๔ ให้ฝ่ายปกครอง ...

๒.๔ ให้ฝ่ายปกครองสำรวจข้อมูลสถานที่ที่มีการจัดกิจกรรมเล่นน้ำสงกรานต์ หรืองานรื่นเริงในพื้นที่ และส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์และไม่มีเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงาน เช่น การทำบุญตักบาตร การจัดงานตามวิถีไทย การรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ การแสดงศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เป็นต้น ในกรณีที่มีการจัดงาน ให้ผู้จัดงานจัดทำแผนการดูแลความปลอดภัยในงาน รวมถึงการเดินทางกลับให้ปลอดภัย และให้ฝ่ายปกครอง และเจ้าหน้าที่ตำรวจ กำกับดูแลให้ผู้จัดงานมีการดำเนินงานอย่างเข้มงวด

๒.๕ ให้มีการจัดทำประชาคมชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อกำหนดข้อปฏิบัติด้านความปลอดภัยให้ประชาชน ถือปฏิบัติเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงด้านการดื่มแอลกอฮอล์ พฤติกรรมเสี่ยงเรื่องการทะเลาะวิวาท การขับชี่ยานพาหนะ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของเยาวชนในพื้นที่

๒.๖ ให้ส่วนราชการทุกแห่งดำเนินการตามมติคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ โดยรณรงค์ให้งดการบริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในงานรื่นเริงของส่วนราชการ เพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่ ประชาชน และเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลงค่านิยมการไม่บริโภคเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

๓. ด้านการบำบัดรักษา :

๓.๑ ให้กรมคุมประพฤติ ดำเนินการตามคัดกรองและส่งต่อเพื่อบำบัดรักษา สำหรับผู้ถูกคุม ความประพฤติฐานความผิดเป็นผู้ขับขี่ที่เมาสุรา ในช่วงเทศกาลสงกรานต์ พ.ศ. ๒๕๖๒

๓.๒ ให้โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ดำเนินการบำบัดรักษา และแจ้งผลให้สำนักงาน คุมประพฤติจังหวัดที่ส่งตัวมาทราบ

๓.๓ ให้กรมควบคุมโรค รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการบำบัดรักษาดังกล่าว และติดตามประเมินผล การดำเนินงาน รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบ

ทั้งนี้ ระยะการดำเนินงานให้มีการดำเนินงานเป็น ๓ ระยะ ดังนี้

๑. ก่อนช่วงเทศกาลสงกรานต์ :

๑.๑ วิเคราะห์พื้นที่ที่เสี่ยง กำหนดพื้นที่ที่ควรระวังและบังคับใช้กฎหมาย โดยใช้ข้อมูลจาก หลายแหล่ง เช่น สถิติการเกิดการบาดเจ็บและเสียชีวิต พื้นที่จัดกิจกรรมสงกรานต์ที่มีประชาชนเข้าร่วมงาน เป็นจำนวนมาก หรือพื้นที่ที่มีการจัดกิจกรรมพิเศษที่มีการจำหน่ายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และให้ทำแผนสำหรับ ในการลงพื้นที่ทั้งหมด

๑.๒ ประชาสัมพันธ์ให้สถานประกอบการ ร้านค้า และประชาชน โดยเฉพาะในพื้นที่เสี่ยงรับทราบ ข้อปฏิบัติ และข้อกำหนด

๑.๓ ขอให้เตรียมเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติงานบูรณาการร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และ หน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งบทบาทหน้าที่ระหว่างหน่วยงาน

๒. ช่วงเทศกาลสงกรานต์ :

๒.๑ ดำเนินการสุ่มตรวจบังคับใช้กฎหมาย หากพบเห็นผู้กระทำผิดกฎหมายให้ดำเนินคดีทันที

๒.๒ จุดเน้นการบังคับใช้กฎหมาย

- ห้ามขายบนทาง
- ห้ามขายในปั้มน้ำมัน
- ห้ามขายโดยวิธีการเร่ขาย
- ห้ามขายนอกเวลา
- ห้ามขายให้เด็กที่มีอายุต่ำกว่า ๒๐ ปี
- ห้ามขายหรือดื่มในสถานที่หรือบริเวณ หรือร้านค้าในปั้มน้ำมัน
- ห้ามดื่มบนทางในขณะที่ขับหรือโดยสารอยู่ในรถหรือบนรถ

๓. หลังช่วงเทศกาลสงกรานต์ :

๓.๑ รวบรวมและรายงานผลการดำเนินงาน

๓.๒ ถอดบทเรียน และประเมินผลการดำเนินการ (AAR)

*****